

Hlavním cílem naší studie byla snaha o nalezení a ověření ekonomicky příznivějšího fotosenzibilizátoru, a to hypericinu v glycerinovém roztoku, ve fotodynamické terapii a diagnostice některých kožních onemocnění a porovnání jeho účinnosti s nejčastěji používaným fotosenzibilizátorem, a to 20% 5-aminolevulovou kyselinou v gelu.

Ve studii byla účinnost hypericinu jako lokálně aplikovaného fotosenzibilizátoru o něco nižší ve srovnání s použitou 20% 5-aminolevulovou kyselinou. To bylo velice pravděpodobně způsobeno jeho větší molekulovou hmotností, a tím i menším průnikem do nádorové tkáně. K ověření, zda právě nevhodný způsob lokální aplikace hypericinu byl důvodem nižšího počtu vyléčených projevů, je zapotřebí dalších studií porovnávajících jeho účinnost při odlišných způsobech aplikace (např. intralezionální, liposomy, pomocí elektr. pole aj.). Na základě dat získaných z literatury je hypericin stále řazen mezi fotosenzibilizátory se slibným terapeutickým účinkem. Jeho výroba by jistě byla podstatně levnější a snažší, než je tomu u derivátů porfyrinů.

Naše studie také potvrdila, že lze zaznamenat přítomnost hypericinu objektivně pomocí remitenční (reflexní) spektrofotometrie. Pozorovali jsme i skutečnost, že průběh křivek se liší mezi jednotlivými diagnózami. Lze říci, že jde o vedlejší, ale možná důležité zjištění, které by si ovšem vyžádalo další vyhodnocení. V tomto směru zatím statistické šetření nebylo provedeno, neboť nebylo předmětem ani cílem této studie.